

کووید-19 واقعا چه چیزی به ما یاد می دهد؟

من عمیقاً باور دارم که هدفی معنوی در پس هر آنچه اتفاق می افتد وجود دارد، چه برداشت ما از آن اتفاق خوب باشد، چه بد.

نظر بیل گیتس در مورد ویروس کرونا:

کووید-19 واقعا چه چیزی به ما یاد می دهد؟

من عمیقاً باور دارم که هدفی معنوی در پس هر آنچه اتفاق می افتد وجود دارد، چه برداشت ما از آن اتفاق خوب باشد، چه بد. مایل هستم نظر خود در مورد آنچه ویروس کرونا با ما انجام می دهد را با شما به اشتراک بگذارم.

این ویروس به ما یادآوری می کند که ما همه برابر هستیم، صرف نظر از فرهنگ، مذهب، حرفه، وضعیت مالی یا میزان شهرت مان. این ویروس با همه ما به طور یکسان برخورد می کند، شاید ما هم باید همین کار را انجام دهیم. اگر حرف من را باور نمی کنید، از تام هنکس بپرسید.

به ما یادآوری می کند که همه به هم وصل هستیم و آنچه بر یک انسان اثر می گذارد، می تواند بر دیگری نیز اثر بگذارد. به ما یادآوری می کند مرزهای نادرستی که تعیین کرده ایم، ارزش زیادی ندارند، چرا که این ویروس نیازی به پاسپورت ندارد. این ویروس با قراردادن ما در تنگنا و بحران، کسانی را به ما یادآوری می کند که همیشه تحت ظلم واقع شده اند.

به ما یادآوری می کند که سلامت مان چه قدر با ارزش است و چگونه ما با خوردن غذاهای ناسالم و آب هایی آلوده به مواد شیمیایی، همیشه از آن غافل بوده ایم. اگر مراقب سلامت خود نباشیم، قطعاً بیمار خواهیم شد.

به ما یادآوری می کند که زندگی چه قدر کوتاه است و اینکه مهم ترین کار هر انسان کمک به دیگران و بخصوص افراد سالخورده و بیمار است. هدف ما خریدن دستمال توالیت نیست!

به ما یادآوری می کند جامعه ما چه قدر ماده گرا شده و در هنگام سختی ها آنچه بدان نیاز داریم، نیازهای اولیه مانند آب و غذا و دارو است، نه تجملاتی که گاهی بدون دلیل بر آنها ارزش می گذاریم.

به ما یادآوری می کند خانه و خانواده چه قدر اهمیت دارند و چه قدر ما از آنها غافل بوده ایم. این ویروس ما را به خانه هایمان برگردانده تا دوباره بتوانیم وحدت خانواده خود را مستحکم کنیم.

به ما یادآوری می کند که کار اصلی ما شغلمان نیست. شغل کاری است که ما انجام می دهیم، نه آنچه بخاطر آن به دنیا آمده ایم. کار اصلی ما مراقبت از یکدیگر است، محافظت از یکدیگر و کمک به یکدیگر.

به ما یادآوری می کند که نفس خود را تحت کنترل داشته باشیم. یادآوری می کند هرچه قدر هم که فکر می کنیم بزرگ هستیم، یا دیگران فکر می کنند بزرگ هستیم، تنها یک ویروس می تواند دنیای ما را متوقف کند.

به ما یادآوری می کند که قدرت اختیار و اراده در دستان ماست. می توانیم انتخاب کنیم که همکاری کرده و به یکدیگر کمک کنیم، ببخشیم، تقسیم کنیم. یا می توانیم انتخاب کنیم خودخواه باشیم، احتکار کنیم، یا فقط از خودمان مراقبت کنیم. قطعاً در سختی ها است که هر شخص رنگ واقعی خود را آشکار میکند.

به ما یادآوری می کند که می توانیم صبور باشیم، یا وحشت زده شویم. می توانیم درک کنیم که چنین شرایطی بارها و بارها در طول تاریخ اتفاق افتاده و این نیز خواهد گذشت، یا بترسیم و امروز را آخر دنیا بدانیم و در نتیجه بیشتر باعث ضرر شویم تا سود.

به ما یادآوری می کند که این شرایط میتواند یک پایان یا آغازی دوباره باشد. می تواند زمانی برای تامل و درک باشد، برای یادگرفتن از اشتباهات؛ یا میتواند آغاز چرخه ای باشد که آنقدر ادامه می یابد تا ما نهایتاً آنچه که باید را یاد بگیریم.

به ما یادآوری می کند که کره زمین بیمار است. یادآوری می کند باید همانطور که به سرعت خالی شدن قفسه های دستمال توالیت نگاه می کنیم، به میزان جنگل زدایی نیز نگاهی داشته باشیم.

ما بیمار هستیم، چرا که خانه ی ما بیمار است.

به ما یادآوری می کند که بعد از هر سختی، همیشه آسانی ست. زندگی یک چرخه است، و این نیز مرحله ای در این چرخه ی بزرگ است. نیازی نیست بترسیم، این نیز می گذرد. درحالیکه تعداد زیادی کرونا/ کووید-19 را یک فاجعه ی بزرگ به حساب می آورند، من ترجیح می دهم آن را یک اصلاح کننده ی بزرگ ببینم. چیزی که فرستاده شده تا درس هایی که ظاهراً فراموش کرده ایم را به ما یادآوری کند و این بستگی به ما دارد که آنها را یاد بگیریم یا نه!